

ਐਤਵਾਰ, 20 ਅਕਤੂਬਰ, 2024

4 ਕੱਤਕ { ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ 556
ਬਿਕਰਮੀ 2081

ਜਿਲਦ/VOL. : 73
ਅੰਕ/NO. : 140

ਨਵਾਂ ਜਮਾਨਾ

DAILY NAWAN ZAMANA • SUNDAY, 20 OCTOBER, 2024

ਜਲੰਧਰ

‘ਨਵਾਂ ਜਮਾਨਾ’ ਦੇ ਫੋਨ ਨੰਬਰ	
ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ (ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ)	0181-5097300
ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿਭਾਗ	0181-5097302
ਸਾਹਿਤ ਸੰਪਾਦਕ (ਐਤਵਾਰ)	0181-5097305
ਗੋਪੀਕ੍ਰਮ	0181-5097310
ਵੈੱਬ ਟੀ ਵੀ	0181-5133160

nawan zamana TV

ਕੀਮਤ/PRICE : 5.00 ਰੁਪਏ

Regd. No : L-4/Pb-JL-0023/2024-26, (R.N.I.)-00068/57

E-mail : nawan zamana@gmail.com

www.nawan zamana.in ਸਫ਼ੇ : 8+6=14

ਜਹਾਜ਼ ਉਡਾਉਣ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਦਿਨ 'ਚ 30 ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਮਕੀਆਂ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਭਾਰਤੀ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਦੇ 30 ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਬੰਬ ਨਾਲ ਉਡਾਉਣ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਇੰਡੀਗ, ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ, ਅਕਾਸ਼ਾ, ਵਿਸਤਾਰਾ, ਸਪਾਈਸ ਜੈੱਟ, ਸਟਾਰ ਏਅਰ ਤੇ ਅਲਾਇਸ ਏਅਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ 'ਚ 70 ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਭੁੱਟੀਆਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 80 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਪੰਚਕੂਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ 'ਚ ਸਨਿੰਚਰਵਾਰ 45 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ 'ਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਬੱਸ ਖੱਡ 'ਚ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਡਰਾਈਵਰ ਤੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ। ਮੋਰਨੀ ਦੇ ਟਿਕਰ ਤਾਲ ਨੇੜੇ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ।

ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣਾਂ ਅੱਗੇ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ : ਬਾਜਵਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਸੀਨੀਅਰ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਨੇ 15 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ 'ਚ 13 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਚਾਰ ਹਲਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾੜੇ ਦੇ ਸਮਾਗਮ 13 ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦੀਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਪਲੀਮੈਂਟ

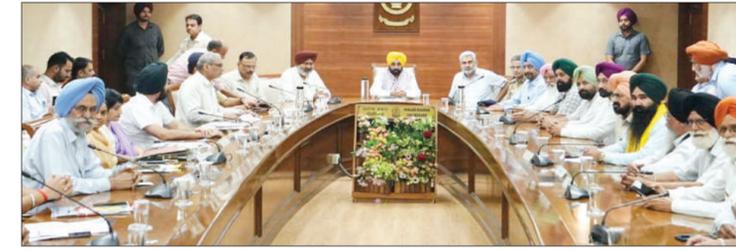
ਨਿਰਮਲ ਕੁਮਾਰ ਗਿੱਲ 98147-04346	ਰਾਜੀਵ ਗਿੱਲ 92179-00426	ਰਮੇਸ਼ ਕਟਾਰੀਆ 99880-13675
ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 99158-16713	ਰਮਨ ਚੰਦਾ 98722-26721	ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 97798-39323
ਅਨੰਦ ਕੌਰ 99140-20819	ਸੰਯਾਲ ਅਨੰਦ 98145-56990	ਅਨੰਦ ਸਿੰਘ 94636-82748
ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 98550-29206	ਮਨੋਜ ਸਿੰਘ 88726-19500	ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ 94636-82748

ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਸ਼ੁੱਭ ਦਿਹਾੜੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਪਲੀਮੈਂਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਛਪਣਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
-ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟ ਖਤਮ

ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਝੋਨੇ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਖਰੀਦ ਤੇ ਲਿਫਟਿੰਗ ਨਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਿਸਾਨ ਫਿਰ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨਗੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨਾਲ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਮੀਟਿੰਗ 'ਚ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਰੋਸੇ 'ਚ ਬਾਅਦ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚਾ, ਆੜ੍ਹਤੀਆਂ ਤੇ ਰਾਈਸ ਮਿਲਰਾਂ ਨੇ ਝੋਨੇ ਦੀ ਸ਼ੁਸ਼ਤ ਖਰੀਦ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਬੁੱਕਰਵਾਰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਿਸਾਨ ਆਗੂ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇਵਾਲ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਭਵਨ ਵਿਚ ਦੋ ਘੰਟੇ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ—ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ 2 ਦਿਨ ਮੰਗੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 4 ਦਿਨ ਦੇ ਰੋਹਾਂ, ਜੋ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ 4 ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਧਰਨਾ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਵਿਕਾਸ ਯਾਦਵ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਫੜਿਆ ਸੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੱਖਵਾਦੀ ਆਗੂ ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀਆ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦਾ ਜਿਸ ਸਾਬਕਾ ਭਾਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਯਾਦਵ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਸ ਨੇ ਰੋਹਿਤੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਗੈਰਮਸ਼ਟਰ ਲਾਰੈਂਸ ਬਿਸ਼ਨੋਈ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਮੰਗਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 18 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰੈਲ 'ਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯਾਦਵ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।

ਰਹਾਤਕਰ ਕੌਮੀ ਮਹਿਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਚੇਅਰਪਰਸਨ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਜਯਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਰਹਾਤਕਰ ਨੂੰ ਕੌਮੀ ਮਹਿਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜਾਂ ਰਹਾਤਕਰ ਦੇ 65 ਸਾਲ ਦੇ ਹੋਣ (ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ) ਤੱਕ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਹਾਤਕਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡਾ. ਅਰਚਨਾ ਮਜੂਮਦਾਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਨੇ ਜਾਪਾਨ ਨੂੰ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕੋਲ ਡਰੋਨ ਹਮਲਾ

ਜੇਹੋਰ (ਮਲੇਸ਼ੀਆ) : ਭਾਰਤੀ ਜੂਨੀਅਰ ਪੁਰਸ਼ ਹਾਕੀ ਟੀਮ ਨੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਇੱਥੇ ਜਾਪਾਨ ਨੂੰ 4-2 ਨਾਲ ਹਰਾ ਕੇ ਸੁਲਤਾਨ ਜੇਹੋਰ ਕੰਪ ਵਿੱਚ ਖੇਡੇ ਗਏ। ਭਾਰਤ ਲਈ ਆਜਿਰ ਅਲੀ (12ਵੇਂ ਮਿੰਟ), ਗੁਰਜੋਤ ਸਿੰਘ (36ਵੇਂ), ਆਨੰਦ ਸੇਠ ਖੁਸ਼ਵਾਣ (44ਵੇਂ) ਅਤੇ ਅੰਕਿਤ ਪਾਲ (47ਵੇਂ) ਨੇ, ਜਦਕਿ ਜਾਪਾਨ ਲਈ ਤਸੁਬਾਸਾ ਤਨਾਕਾ (26ਵੇਂ) ਅਤੇ ਰਾਕੁਸ਼ੀ ਯਾਮਾਨਾਕਾ (57ਵੇਂ) ਨੇ ਗੋਲ ਕੀਤੇ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਗੋਲਕੀਪਰ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਟੀਮ ਦੇ ਕੋਚ ਪੀ ਆਰ ਸ਼੍ਰੀਨੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁਖਮੰਦ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੇਖ ਸਕੇ। ਭਾਰਤ ਨੇ ਹਮਲਾਵਰ ਖੇਡ ਦਿਖਾਈ 'ਚ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਗੋਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

ਜਮਨਾ ਮੈਲੀ ਹੋ ਗਈ...

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਇੱਥੋਂ ਲੰਘਦੀ ਜਮਨਾ ਨਦੀ ਜਹਿੰਗੀਲੀ ਝੋਰ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ ਹੈ। ਨਵੰਬਰ 'ਚ ਛਟ ਵਰਗਾ ਵੱਡਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਵਾਚਲ ਦੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਲੋਕ ਨਦੀ ਵਿਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਜਮਨਾ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਹਾਲ ਹਰ ਸਾਲ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚਿੰਤਰ 'ਚ ਕਾਲੀਦੀ ਕੁੰਜ ਵਿਖੇ ਜਮਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲੰਘਾਉਂਦੇ ਮਲਾਹ।

81 ਚੋਂ 70 ਸੀਟਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਝਰਖੰਡ ਮੁਕਤੀ ਮੋਰਚਾ ਲੜਨਗੇ

ਬਾਕੀ 11 ਸੀਟਾਂ ਰਾਜਦ ਤੇ ਖੱਬੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਛੱਡੀਆਂ

ਰਾਂਚੀ : ਝਾਰਖੰਡ ਅਸੈਂਬਲੀ ਲਈ 13 ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ 20 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ 'ਚ 'ਇੰਡੀਆ' ਗੱਠਜੋੜ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਿਲ ਕੇ ਲੜਨਗੀਆਂ। ਝਾਰਖੰਡ ਮੁਕਤੀ ਮੋਰਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੋਮੇਂਟ ਸ਼ੇਰੋਨ ਨੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 81 ਵਿੱਚੋਂ 70 ਸੀਟਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਝਾਰਖੰਡ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਯੂਨੀਅਨ 10, ਜਨਤਾ ਦਲ (ਯੂ) 2 ਤੇ ਲੋਕ ਜਨਸ਼ਕਤੀ ਪਾਰਟੀ ਇੱਕ ਸੀਟ ਲੜਨਗੀ।

ਅਖਿਲੇਸ਼ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ 'ਚ 12 ਸੀਟਾਂ ਮੰਗੀਆਂ

ਪੁਲੇ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ) : ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਖਿਲੇਸ਼ ਯਾਦਵ ਨੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ 'ਚ ਮਹਾਂ ਵਿਕਾਸ ਅਗਾਰੀ (ਐੱਮ ਵੀ ਏ) ਤੋਂ 12 ਸੀਟਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਪੁਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ 'ਚ ਮੀਡੀਆ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਝ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਤਾਰਨੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਧਾਇਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਬਾਰੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਉਪ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ

ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ : ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਉਪ ਰਾਜਪਾਲ ਮਨੋਜ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਉਮਰ ਅਬਦੁੱਲਾ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਉਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਸੂਬਾ ਦਾ ਦਰਜਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤਰਜਮਾਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ—ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਅਬਦੁੱਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ 'ਚ ਹੋਈ ਕੌਂਸਲਿਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ 'ਚ ਸੂਬੇ ਦਾ ਮੂਲ ਦਰਜਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਰਜਮਾਨ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ 'ਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਪ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤਰਜਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬੇ ਦਾ ਦਰਜਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਸੂਬਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ।

‘ਮੇਲਾ ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦਾ’ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ

ਜਲੰਧਰ : ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਕਮੇਟੀ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਪਿਰਥੀਪਾਲ ਸਿੰਘ ਮਾਡੀਮਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 7, 8 ਤੇ 9 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੇਲੇ 'ਚ ਲੰਗਰ ਤੇ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਾਸਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਆਰਥਕ ਮਦਦ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸੀ ਪੀ ਆਈ ਐੱਮ ਵੱਲੋਂ ਜਾਗਰਣ ਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਮਹਿੰਦਰ ਰਾਮ ਫੁਲਾਣਾ ਤੇ ਉੱਘੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਭਾਈ ਛਾਂਗ ਬੱਬਰ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੇ. ਜਾਂਤੰਦਰ ਆਰਥਕ ਮਦਦ ਦੇ ਕੇ ਗਏ। ਕਮੇਟੀ ਪੰਨਵਾਰੀ ਹੈ।

ਕੋਰੀਓਗ੍ਰਾਫਰ ਰੋਮੋ ਤੇ 6 ਹੋਰਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਪੋਧਾਧੜੀ ਦਾ ਕੇਸ

ਠਾਣੇ : ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਠਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ 'ਚ ਕੋਰੀਓਗ੍ਰਾਫਰ ਰੋਮੋ ਡਿਸੂਆ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੰਜ ਹੋਰਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਨਾਚ ਮੰਡਲੀ ਨਾਲ 11.96 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੋਧਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 26 ਸਾਲਾ ਡਾਂਸਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਮੀਰਾ ਰੋਡ ਪੁਲਸ ਥਾਂ 'ਚ ਰੋਮੋ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲਿਜ਼ੇਲ ਅਤੇ ਪੰਜ ਹੋਰਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐੱਫ ਆਈ ਆਰ ਮੁਤਾਬਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ 2018 ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ 2024 ਵਿਚਾਲੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੋਧਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਨਾਚ ਮੰਡਲੀ ਨੇ ਇਕ ਟੀ ਵੀ ਸ਼ੋਅ 'ਚ ਪੋਧਾਧੜੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਗਏ ਸਨ। ਐੱਫ ਆਈ ਆਰ 'ਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਠੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 11.96 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਕਾਰ ਰਾਸ਼ੀ ਹੱਥੋਂ ਲਈ।

ਮਨੀਪੁਰ 'ਚ ਹਿੰਸਾ ਮੁੜ ਭੜਕੀ

ਇੰਫਾਲ : ਮਨੀਪੁਰ 'ਚ ਲੜਾਕਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿਰੀਬਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ 'ਚ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਸਨਿੰਚਰਵਾਰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਹਿੰਸਾ ਭੜਕ ਗਈ। ਲੜਾਕਿਆਂ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਬੋਰੋਬੋਕਾ ਪੁਲਸ ਥਾਂ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਬਾਰੀ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਸੀ ਆਰ ਪੀ ਐੱਫ ਅਤੇ ਪੁਲਸ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸਿਓਂ ਭਾਰੀ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਹੋਈ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੜ ਤੋਂ ਹਿੰਸਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕਾਂ, ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਰੀਬਮ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਕਰੀਬ 30 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਬੋਰੋਬੋਕਾ ਸਿੰਘਣੇ ਜੰਗਲਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਹਾੜੀ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਸੂਬੇ 'ਚ ਜਾਰੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਸਾਂਝੀਪੁਰਨ ਹੱਲ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਮੋਤੋਈ ਅਤੇ ਕੁੱਕੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਇਹ ਹਿੰਸਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮਨੀਪੁਰ ਦੇ ਇੰਫਾਲ ਹਿੱਸੇ 'ਚ ਪੁਲਸ ਨੇ ਪਾਰਬੋਦੀਸ਼ ਦਾ ਕਾਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ (ਪੀਪਲਜ਼ ਵਾਰ ਗਰੁੱਪ) ਦੇ ਮੁਖੀ ਇਲਾਏ ਸਿੰਘ (31) ਅਤੇ ਖੰਦੋਰਾਕਾਮ ਰਾਜੇਨ ਸਿੰਘ (25) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਚ ਬੁੱਕਰਵਾਰ ਪੁਰੋਕੋ ਬੰਗਨਾਗੱਥੋਂ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬਾਬਾ ਸਿੱਦੀਕੀ ਦੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਫੋਨ 'ਚੋਂ ਬੇਟੇ ਦੀ ਫੋਟੋ ਮਿਲੀ

ਮੁੰਬਈ : ਐੱਨ ਸੀ ਪੀ ਨੇਤਾ ਬਾਬਾ ਸਿੱਦੀਕੀ ਕਤਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੁੰਬਈ ਪੁਲਸ ਨੇ ਸਨਿੰਚਰਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜੀਸ਼ਾਨ ਸਿੱਦੀਕੀ ਦੀ ਫੋਟੋ ਇੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਫੋਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਂਦਲ ਨੇ ਸਨੈਚਰੇਟ ਰਾਹੀਂ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁੰਬਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂਚ 'ਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਨੈਚਰੇਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ। ਮੁੰਬਈ ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਮ ਕਨੌਜੀਆ ਨੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐੱਨ ਸੀ ਪੀ ਨੇਤਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਸੁਧਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਭਗੋੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੁਭਮ ਲੋਨਕਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬਾ ਸਿੱਦੀਕੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸੁਧਾਰੀ ਰਾਮ ਕਨੌਜੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਨੌਜੀਆ ਨੇ ਇਸ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੱਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੀਸ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਕਨੌਜੀਆ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਭਮ ਲੋਨਕਰ ਨੇ ਬਾਬਾ ਸਿੱਦੀਕੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਿਤਿਨ ਸਪਰੇ ਨੂੰ ਇਕਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਨੌਜੀਆ ਨੇ ਸੁਭਮ ਲੋਨਕਰ ਨੂੰ ਇਕਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਹੱਤਮੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇਕਾਰਨਾਮੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜ਼ਜ਼ਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਭਮ ਲੋਨਕਰ ਨੇ ਯੂ ਪੀ ਤੋਂ ਸੂਟਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। ਕਨੌਜੀਆ ਨੇ ਮੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਭਮ ਲੋਨਕਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯੂ ਪੀ ਦੇ ਲੋਕ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ 'ਚ ਬਾਬਾ ਸਿੱਦੀਕੀ ਦੇ ਕੱਚ ਵੱਕਾਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੱਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਜਦੋਂ ਰਾਮ ਕਨੌਜੀਆ ਅਤੇ ਨਿਤਿਨ ਸਪਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟੇ ਤਾਂ ਸੁਭਮ ਨੇ ਯੂ ਪੀ ਤੋਂ ਪਰਮ ਰਾਮ ਕਸ਼ਪ, ਗੁਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਗੋਤਮ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਹਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਖਬਰ ਹੈ ਕਿ ਯਮਕੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਬਾ ਸਿੱਦੀਕੀ ਦੇ ਮਿਤਰ ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਨੇ ਦੁਬਈ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਐੱਸ ਯੂ ਵੀ ਮੰਗਵਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਕਰੋੜ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰ ਵਿਚ ਮੌਤ ਬੁਲੰਟ ਪੁਰੁਭ ਗਲਾਸ, ਬੰਬ ਅਲਰਟ ਸੈਂਸਰ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਣ ਲਈ ਡਾਰਕ ਸ਼ੇਡਸ ਲੱਗੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਈਬਾਬਾ ਦਾ ਸਿਖਾਗੜ ਕਾਲਜ (ਆਖਰੀ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਨਵਾਂ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਾ ਐਤਵਾਰਤਾ

ਕਿਤਾਬਾਂ, ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਾਜਿਬ ਹੋਣਾਂ 'ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਛਪਾਈ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਬਾਗਪੁਰ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼, ਜਲੰਧਰ 94174 27538

Regd. No : L-4/Pb-JL-0023/2024-26, (R.N.I.)-00068/57

ਜਲੰਧਰ : ਐਤਵਾਰ, 20 ਅਕਤੂਬਰ 2024

www.nawanzamana.in

ਕੀਮਤ 5.00 ਰੁਪਏ

ਵਿਜੈ ਬੇਬੇਲੀ

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨ-ਸਧਾਰਨ ਦੀ ਇਹ ਪਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁੱਝੇ ਚਰਬੀ ਲੱਗੇ ਕਾਰਤੂਸ 1857 ਦੇ ਗਦਰ ਦਾ ਬਾਨਣੂ ਬਣੇ, ਪਰ ਇਹ ਮੁਕੰਮਲ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰ-ਹਕੀਕਤ: ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਉੱਪ-ਮਹਾਂਦੀਪ 'ਤੇ ਛਲ-ਫਰੇਬ, ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੋਸੀ ਢੰਡਰਚੀਆਂ/ ਸਾਂਝ-ਭਿਆਲੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਾਹਰਾ ਅਤੇ ਲੁਕਵੀਂ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪੜਾਅ-ਦਰ-ਪੜਾਅ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾਏ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁ-ਪਰਤੀ ਲੁੱਟ ਤੇ ਜਬਰ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਹਮਲਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ, ਛੋਟੇ-ਵੱਡੇ ਵਿਰੋਧ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੈਂਕੜਿਆਂ ਵਿਚ ਹੈ, ਹੀ 1857 ਦੇ ਗਦਰ ਦੇ ਬੀਜ-ਮੰਤਰ ਬਣੇ। ਇਸ ਲੋਚ ਵਿਚ, ਵੰਨਗੀ ਵਜੋਂ, ਕੁਝ ਕੁ ਕਿਰਤੀਆਂ-ਸ਼ਿਲਪੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਰਸਾਨਾਂ ਤੇ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਹੂ-ਵੀਟੋ ਵੱਲੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪਲਾਸੀ ਦੀ ਲੜਾਈ 1757 ਵਿਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਉਪਰੰਤ ਗੱਰ ਸੁਦਾਗਰਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਦਾ ਰਾਹ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ (ਵੇਲੋ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟਸ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਬਾਰੇ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਨਵਾਬ ਮੀਰ ਕਾਸਿਮ ਨੇ 1762 'ਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਗਵਰਨਰ ਕੋਲ ਲਿਖਤੀ ਗਿਲਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, 'ਤੁਹਾਡੇ ਬੰਦੇ ਕਿਰਤੀਆਂ-ਸ਼ਿਲਪੀਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੁਣਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲ-ਅਸਬਾਬ ਦਾਅ-ਪੱਚ ਨਾਲ, ਸ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਬੇਹੱਦ ਸਸਤੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਗਰੋਂ ਉਸੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪੰਜ ਗੁਣਾਂ ਵਸੂਲਦੇ ਹਨ।' (ਭਾਰਤ ਦਾ ਮੁਕਤੀ ਸੰਗਰਾਮ, ਪੰਨਾ-15, ਲੇਖਕ ਅਯੁੱਧਿਆ ਸਿੰਘ)

ਮਗਰੋਂ ਬਕਸਰ ਦੇ ਯੁੱਧ (1764) ਦੀ ਜਿੱਤ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਿਦਿਪਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਅਤੇ ਜਬਰ ਦਾ ਨਵਾਂ ਮੁਕਾਮ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਹੁਣ ਕਾਰੀਗਰਾਂ (ਸ਼ਿਲਪੀਆ) ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਿਰਤੀ-ਕਿਰਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੁੱਟਣਾ-ਦਬਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਵਿਉਪਾਰ ਘੱਟ ਅਤੇ ਲੁੱਟ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। 1772 ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬੋਲਦਿਆਂ ਇੱਕ ਨਰਮ ਦਿਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਪਾਰੀ ਵਿਲੀਅਮ ਵੈਲਟਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਾਡੇ ਵਪਾਰੀ ਭਾਰਤੀ ਬਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਪਿੱਠਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਆਉਂਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਰਤ ਕੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਹੋ-ਜਿਹਾ ਮਾਲ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਗੇ। ਅਕਸਰ, ਉਸ ਮਾਲ ਜਾਂ ਉਪਜ ਦੀ ਕੀਮਤ 15 ਤੋਂ 40 ਵੀਸਦੀ ਘੱਟ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ-ਅਸਬਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਕਹਿਰ ਢਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।' (ਪੁਸਤਕ: 'ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ', ਸਫਾ-191/193, ਲੇਖਕ : ਵ. ਵੈਲਟਰਸ)

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਧੜਵੇਲੇ ਦੋਸੀ ਸੁਦਾਗਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਲਪੀਆਂ, ਬੁਣਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਚੌਧ ਕਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬੌਕਿਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਾਰਨ ਇਹਨਾਂ ਕਿਰਤੀ-ਕਿਰਸਾਨਾਂ 'ਚ ਕੰਮ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ-ਖਿਲਾਣਾ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਹੱਦ ਉਦਾਸੀਨਾਣਾ ਵਧ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਬੰਗਾਲ, ਬਿਹਾਰ, ਉੜੀਸ਼ਾ ਆਦਿ ਵਿਚ 1770 ਉਪਰੰਤ ਭਿਆਨਕ ਕਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਿਕਲਿਆ, ਪਰ ਕੀ ਜਨਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਿਆਇਤ ਵਰਤੀ ਗਈ? ਨਹੀਂ, ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਵਗਰਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਬੋਝ ਲੱਦ ਚੁੱਕਣਾ ਗਿਆ। ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਦੀ, 1765-84 ਇਸ ਦਰਗਤੀ ਬਾਰੇ 1787 ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਇੱਕ ਹਿੰਦੋਵ 'ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਵਾਰਥ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ' ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰ ਮਿ. ਵਿਲੀਅਮ ਪੁਲਾਟਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਬੰਗਾਲ ਅੰਨ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮਾਲ-ਅਸਬਾਬ, ਕੱਪੜੇ-ਲੱਤੇ, ਵਿਉਪਾਰ ਅਤੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸੀ। ਅਫਸੋਸ! ਸਾਡੇ 'ਰਾਜਤੰਤਰ' ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਤਹਿਸ-ਨਹਿਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।" (ਹਿੰਡੀਆ ਟੂ-ਡੇਅ, ਕਲਕੱਤਾ-1970, ਰਜਨੀ ਪਾਮ ਦੱਤ, ਪੰਨਾ-108)

ਪਰ, ਕੀ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤੀ ਚੁੱਪ ਰਹੇ? ਨਹੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਚੁੱਝ ਮਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਚੁੱਝ-ਮਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਹੀ 1857 ਦੇ ਗਦਰ ਦਾ ਧਰਾਤਲ ਬਣੀ। 1763 ਦਾ ਸਿੰਨਾਸੀ ਵਿਦਰੋਹ, ਜਿਹੜਾ 1800 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ, ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਇਥੋਂ ਕਰੀਬ ਸਦੀ ਭਰ ਚੱਲੇ ਨਿੱਕੇ-ਵੱਡੇ ਵਿਦਰੋਹ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਰਤੀਆਂ-ਸ਼ਿਲਪੀਆਂ, ਕਿਰਸਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਮਗਰੋਂ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਰਜਵਾੜਿਆਂ-ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਤਾਅ ਜਾਤਾਂ-ਧਰਮਾਂ, ਕੁਨਬਿਆ ਨੇ ਰੱਤ-ਭੌਲਾਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ 1857 ਦੇ ਗਦਰ ਵਿਚ ਨਿਕਲਿਆ। ਲਓ! ਸੁਣੋ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਥਾਵਾਂ:

ਮੇਦਨੀਪੁਰ (ਬੰਗਾਲ) ਦੀ ਬਗਾਵਤ: 1760 ਵਿਚ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਨਵਾਬ ਮੀਰ ਕਾਸਿਮ ਤੋਂ ਬਰਦਵਾਨ ਅਤੇ ਚਿਟਗਾਂਢ ਖੋਹ ਲਿਆ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੁਦਾਗਰ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਤ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਫਲਸਰੂਪ ਲੋਕ ਬਾਗੀ ਹੋ ਗਏ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ/ ਲੰਮਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਉਖਾੜ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਮੇਂ ਸ਼ਬਾਨਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਦਰ-ਹਕੀਕਤ, ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਲੋਕ-ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜੱਦੋਜਹਿਦ, ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਦੀ ਸੂਰੀ ਤਵਾਰੀਖ ਸੀ। ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਚਿਤਵਾ-ਵਰਧਾ ਪਰਗਨਾ ਦੇ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰ ਸ਼ੋਭਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉੜੀਸ਼ਾ ਦੇ ਪਟਾਣ ਸਰਦਾਰ ਰਾਮੀ ਖਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਮੁਗਲ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਵਰਧਵਾਨ ਦੇ ਕੁਲਕ (ਰਾਜ) ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਲੋਕ ਯੁੱਧ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ 'ਬਾਗਦੀ' ਆਦਿਵਾਸੀ ਕਿਰਸਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਦਰੋਹ ਸੀ। ਆਪਣਿਆਂ, ਵੱਡੇ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗਦਾਰੀ ਕਾਰਨ ਭਾਵੇਂ ਆਮ ਲੋਕ ਮਗਰੋਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਪਰ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚ ਬਗਾਵਤ ਬੀਜ ਦਿੱਤੀ। (ਬਿਹਾਰ, ਬੰਗਾਲ ਅੰਡਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਰੂਲ, ਪੰਨਾ-39, ਮਿ. ਐੱਲ ਐੱਸ ਐੱਸ ਓਮਲੀ)

1857 ਦਾ ਗਦਰ ਅਚਨਚੇਤ ਵਰਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਇਹ ਤੁਰਤ-ਫੁਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਗਰਭ 'ਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪਿਆ ਸੀ

ਬੁਣਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼: ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੁਦਾਗਰਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਘੂ, ਪਾਸਕਰ ਪੱਛੂ/ ਘਰੇਲੂ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਹਰਬਾ ਵਰਤਿਆ। ਭਾਰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਬੰਗਾਲ ਖਿੱਤਾ ਦੇ ਬੁਣਕਾਰ (ਹਿੰਦੂ-ਮੁਸਲਿਮ ਜੁਲਾਹੇ) ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਬੁਣਿਆ-ਉਣਿਆ ਕੱਪੜਾ-ਵਸਤਰ ਕੁੱਲ-ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ, ਨੇ ਕੀ ਇਸ ਜ਼ਾਹਰਾ ਅਤੇ ਲੁਕਵੀਂ ਤਾਸੀਦੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ-ਚੱਪੀਤੀਆਂ ਜਰ ਲਿਆ? ਨਹੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਇਸ ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਬੇਹੁਜ਼ਗਾਰੀ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗਰੀਬੀ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਕੁਝ ਗਰੁੱਟ ਬੁਣਕਾਰਾਂ ਨੇ ਫੌਜ ਵਿਚੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਕੀਤੀ। ਪਾਸ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦਿਨੀਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਕ ਜਿਹੀ ਲਹਿਰ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਹਨਾਂ ਦਿਨੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਚਲਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੂਝਾ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਕੜ ਕਾਇਮ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਸੂਤੀ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਲਘੂ-ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਹੜਪਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹਾਂ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤਾਂ ਦੋਸੀ ਸੁਦਾਗਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਮੁਕੰਮਲ ਨਿਰਲੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਲੋਟੂ ਹਿੱਤਾ ਖਾਤਰ, ਬਿਹਨਾਂ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੁਆਲੇ ਰੱਖਣਾ-ਵਸਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। (ਐਨ ਉਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਐੱਜ ਦੇ ਪਨ ਕੁਬਰ/ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤਾਂ ਪਿੱਛਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨਾ/ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਲੋਕ ਰੋਹ ਪਨਪ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਪੱਛੂ ਧਨੀ/ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਕਿਸੇ ਮੁਕ ਡਰ ਕਾਰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਛਤਰ-ਛਾਇਆ ਹੇਠ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾ ਵਸੇ। (ਦੀ ਇਕਨਾਮਿਕ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ ਬੰਗਾਲ' ਭਾਗ-1, ਪੰਨਾ-157, ਲੇਖਕ : ਨਰਿੰਦਰ ਸਿਨਹਾ)

ਇਹਨਾਂ ਪੱਛੂਆਂ ਦੇ ਹਿੰਦੂ-ਮੁਸਲਿਮ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ 1857 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਸਮੇਂ ਬਾਗੀਆਂ ਦਾ ਸਿਰਲੱਖ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਐਨ, ਇਸੇ ਤਰਜ਼ ਉੱਤੇ ਦੱਖਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਤੇ ਪਿੱਛਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿ ਛੋਟੇ ਦੇਸੀ ਵਿਉਪਾਰੀ, ਜਿਹੜੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਰਤੀਆਂ-ਸ਼ਿਲਪੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਜਲੇ ਸਨ, ਵੀ ਹੱਥਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮਗਰੋਂ ਇਹਨਾਂ ਲਘੂ-ਧਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਕਈ ਕੁਨਬੇ '57 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਸਮੇਂ ਬਾਗੀਆਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਆਰਥਿਕ ਟੂਲ ਬਣੇ ਸਨ।

ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ: ਆਦਿਵਾਸੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ 1788-89 ਦੀ ਇਸ ਬਗਾਵਤ, ਜਿਹੜੀ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ 1857 ਦੇ ਵਿਦਰੋਹ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਵੀਰਭੂਮੀ ਤੇ ਬਾਕੜਾਂ (ਬੰਗਾਲ) ਨਾਲ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ, ਜਿਹਨਾਂ ਇਹਨਾਂ ਬਾਗੀ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਜੱਛ, ਚੋਰ-ਲਫੰਗੇ, ਖੁਨੀ ਅਤੇ ਬੇ-ਅਕਲ ਦਰਸਾਇਆ, ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁੱਤ ਖੋਹ ਕੇ 'ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਸਿੱਟਾ-ਪੁਹਾੜੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛਲੱਗਾਂ ਅਤੇ ਹਿਮਾਇਤੀਆਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਗੁਰੀਲਾ ਹਮਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ ਬਾਗੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਮੂਹ ਵੀ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਕਨਸੇਅ ਮਿਲਦਿਆਂ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਵੀਰਭੂਮ ਅਤੇ ਬਾਕੜਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਅੰਡ-ਅੰਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਤਕਸੀਮ ਕਰਕੇ ਉੱਥੇ ਜੰਗੀ-ਪਿਕਟਾਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਕੋਲ ਰਵਾਇਤੀ ਹਥਿਆਰ, ਤੀਰ-ਭਾਲੇ-ਕੁਹਾੜੇ ਵਗੇਰਾ ਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਮਤਾਂ ਦਾ ਓਟ-ਆਸਾਰ ਵੀ ਸੀ। ਗੁਰੀਲਾ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹਵੇਲੀਆਂ, ਅੰਨ-ਭੰਡਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਸਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੁੱਟਣਾ-ਦਫਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਗਰਾਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ-ਖੁੱਟ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਧੱਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ-ਜੰਗਲ ਲਈ ਸੀ।

ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, 'ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹੜਤਾ-ਦੜਤੀ, ਭੇਅ ਅਤੇ ਖੁਨ ਦਾ ਮਹੌਲ ਸੀ। ਦੂਰ-ਦੁਰੇਡੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਰਤੀ ਚੌਕੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਸਾਡੀ ਸੰਗਠਿਤ ਸੈਨਾ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰੀਲਾ ਮੁਹਾਰਿਤ ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਦਦ ਭਾਰੂ ਸੀ।' (ਭਯਲਭੂ ਡਬਲਯੂ ਹੰਟਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਅਨੈਲਿਸ ਆਫ ਰੂਰਲ-ਬੰਗਾਲ, ਪੰਨਾ-47)

1790 ਵਿਚ ਜਦ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਸਾਰਾ ਵੀਰਭੂਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਭਾਰੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕੁਮਕਾਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਪਰ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਗੁਰੀਲਾ ਮੁਹਾਰਿਤ ਵਰਤਦਿਆਂ ਵਿਦਰੋਹੀਆਂ ਨੇ ਦੜਤਰਾਂ, ਕੰਠੀਆਂ, ਕਚਹਿਰੀਆਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੈਨਾ ਨੱਠ ਗਈ। ਮਗਰੋਂ ਭਾਵੇਂ ਭਾਰੀ ਵਰਧਾ ਰੁੱਤ ਅਤੇ ਧੜਵੇਲੇ ਪਲਟਣਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਬਾਗੀ

ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਕਿਤੇ ਮਗਰੋਂ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਬੜ੍ਹ-ਚਿਰੀ ਜਿੱਤ ਨੇ ਵੀ 1857 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਗਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹੱਥ ਵਟਾਇਆ ਸੀ। ਸੁਝਾਨਦਿਆਂ ਵਿਦਰੋਹ: ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ, ਹੁਣ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਬਾਕਰਗੰਜ ਦੇ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਾਂਅ 'ਸੂਬੰਦੀਆ' ਹੈ। ਅਸਲ ਗੱਲ ਵੱਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਬਿਆਨਗਾ। ਪਹਿਲੀ, 'ਸਾਰੇ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਬਾਕਰਗੰਜ ਵਾਸੀ ਦੰਗਿਆਂ ਅਤੇ ਹੰਗਾਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਬਦਨਾਮ ਹਨ।' ਕਿਹਾ ਗਿਆ, 'ਉਹ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਤੱਤੇ ਹਨ। ਮਾੜੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਹੀ ਭੜਕ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਪਿੱਤੇ (ਦੱਖਣੀ ਬਾਗੀ) ਦੇ ਲੋਕ।' (ਹੰਟਰ, 'ਸਟੇਸਟੀਕਲ ਆਰਕਾਈਵ ਆਫ ਬੰਗਾਲ-ਬਾਕਰਗੰਜ' ਭਾਗ-ਤੀਜਾ, ਸਫਾ-87)

ਦੂਜੀ : ਕੀ ਵਾਕਿਆ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ? ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ ਅਜਿਹੀ ਬਦਨਾਮੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ

ਗੱਗਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਾੜੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੇ 'ਸੂਬੰਦੀ ਧਿਰ' ਨੂੰ ਬਾਗੀ-ਸੁਭਾਈ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਜ਼ਹਾਰ 1857 ਦੇ ਗਦਰ ਦੌਰਾਨ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਪਿੱਠ-ਭੂਮੀ ਤਹਿਤ 1792 ਵਿਚ ਬਾਕਰਗੰਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਅੰਚਲ ਵਿਚ ਬਲਾਕੀ ਸ਼ਾਹ ਫਕੀਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਅੱਗ ਭੜਕ ਉੱਠੀ, ਜਿਸਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੁਝਾਨਦਿਆਂ ਖਿੱਤਾ ਸੀ। ਦਾਨਿਸ਼ਵਰ ਬਲਾਕੀ ਸ਼ਾਹ ਖੁਦ ਵੀ ਕਿਸਾਨ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਇੱਕ-ਦੁੱਕਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਤਾਅ ਜਾਤਾਂ-ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਿਤ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੀ ਨਾਵੇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਨਕ ਕੁਲਕ (ਰਜਵਾੜਾ) ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਮੂਹਕ ਏਕਤਾ ਰੰਗ ਲਿਆਈ। (ਉਕਤ ਗਜ਼ਟੀਅਰ, ਪੰਨਾ-26)

ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲੰਮੀ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਵਿਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਧੀਮਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਕਈ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਬਲਾਕੀ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਫਰਾਰ ਕਰ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਕੁਝ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵੀ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਕੁੱਝ ਮਾਲ-ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਜਗੀਰਦਾਰ ਨੂੰ ਲਗਾਨ ਅਤੇ ਦੜਤਰਾਂ 'ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਧਾਈ ਗਈ। ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਾਸ਼ੀ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਖੂਹ ਵਿਚ ਛੁਪਾਈ ਪਈ। (ਹੰਟਰਜ਼ ਲਿਖਤਾਂ, ਪੰਨਾ-314)

ਭਾਈਚਾਰਕ ਏਕਤਾ ਸਿਰ ਪਈ ਨਿਭਾਉਣ ਅਤੇ ਸਿਰਲੱਖਤਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਾਰਨ ਸੰਥਾਲ ਭਾਰੂ ਰਹੇ। ਸੰਥਾਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਕਈ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ, ਗੁਰੀਲਾ ਦਲਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਕੇ ਬਹੁ-ਦਿਸ਼ਾਵੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। 'ਵਿਦਰੋਹੀ ਸੰਥਾਲਾਂ ਨੇ ਵੀਰਭੂਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। 21 ਜੁਲਾਈ 1855 ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਹਮਲੇ ਵਿਚ ਸੰਥਾਲਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਾਂ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਕੀ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਡੀ ਕਮਾਂਡ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰਾ-ਨਰਾ ਦਿੱਤਾ। 23 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਸੰਥਾਲਾਂ ਨੇ ਬੇਹੱਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੁਪਤ ਕਬਜ਼ਾ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਟੋਲ ਮੈਅਨ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਮੌੜਵਾਂ ਹੱਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਸਮੇਤ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਅਖੀਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕੁਮਕ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਧੂਰੀਆਂ ਦੀ ਮਾਰ ਕਾਰਨ ਸੰਥਾਲ ਦਿਲ 'ਚ ਪਰਚਣ ਨੂੰ ਵੀਰਭੂਮ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ।' ਵਿਰੀਬਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ, 'ਸਿਸਟਰੀ ਆਫ ਦ ਸੰਥਾਲ' ਗੁਲ ਆਫ 1855, ਸਫਾ-37 ਅਤੇ ਕਾਲੀ 'ਆਪਣਿਆਂ' ਦਾ ਇਸ ਸੰਥਾਲ 'ਚ ਲੋਕ ਦਾ ਪੰਨਾ-21)

ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਛਿੱਟੂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਤਰਾਵ-ਚੜ੍ਹਾਵ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਪਰ ਬੱਝਵੀਂ ਸੈਨਾ, ਆਤਿਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ 'ਆਪਣਿਆਂ' ਦੇ ਚੱਕਰ ਕਾਰਨ ਸੰਥਾਲ ਦਿਲ 'ਚ ਪਰਚਣ ਜਵਾਲਾ ਸੰਥਾਲ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਗਏ। ਹਾਂ, ਫੜ੍ਹੇ ਗਏ ਬਾਗੀਆਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ 251 ਪ੍ਰਾਪਿ ਸਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵੱਗ ਰਹਿੰਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿਚ 191 ਸੰਥਾਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਭੂਮ, ਧਾਂਗੜ, ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਭੁਈਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ 46 ਤਾਂ ਮਹਿਜ 9-10 ਸਾਲ ਦੇ ਯੁਵਕ-ਯੁਵਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਥਾਲ ਪਰਗਨਾ ਅੰਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੁਫਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਈਸ਼ਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਵਰਜਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਬੇਬੇਲੀ ਗੱਲ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਿੱਤਿਆਂ ਦੇ ਬੜੇ ਕਿੱਸੇ ਸੁਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1857 ਦੀ ਮਹਾਂ-ਬਗਾਵਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਲਾਵੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਬਿਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਜਾਤ-ਧਰਮ, ਕੌਮਾਂ-ਕੁਨਬੇ ਗਲਵਕਤੀ ਪਾ ਕੇ ਜੁੱਝੇ, ਦੇ ਉਸਾਰ ਵਿਚ 1857 ਪੂਰਵ ਦੋਸੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਬਗਾਵਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ-ਜੁੱਟ ਲੋਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਗਟ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਜੰਗ-ਏ-ਆਜ਼ਾਦੀ 1857 ਦਾ ਬੀਜ-ਮੰਤਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਬਗਾਵਤਾਂ ਦੇ ਪਰਾਤਲ ਵਿਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮੁੱਕਦੀ ਗੱਲ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਿੱਤਿਆਂ ਦੇ ਬੜੇ ਕਿੱਸੇ ਸੁਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1857 ਦੀ ਮਹਾਂ-ਬਗਾਵਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਲਾਵੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਬਿਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਜਾਤ-ਧਰਮ, ਕੌਮਾਂ-ਕੁਨਬੇ ਗਲਵਕਤੀ ਪਾ ਕੇ ਜੁੱਝੇ, ਦੇ ਉਸਾਰ ਵਿਚ 1857 ਪੂਰਵ ਦੋਸੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਬਗਾਵਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ-ਜੁੱਟ ਲੋਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਗਟ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਜੰਗ-ਏ-ਆਜ਼ਾਦੀ 1857 ਦਾ ਬੀਜ-ਮੰਤਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਬਗਾਵਤਾਂ ਦੇ ਪਰਾਤਲ ਵਿਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਾਰਨ? ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰ ਮਾਲਕ ਇਹਨਾਂ ਕਿਰਤੀ ਗਰੀਬੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁ-ਪਰਤੀ ਜੁਲਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜ਼ਿਮੀਦਾਰ ਖੁਦ ਕੋਈ ਕਾਇਦਾ-ਕਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨਦੇ। ਕੁਕਮਰਨਾਂ ਵੀ ਇਸ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਹੱਲ ਨਾ ਕੱਢਿਆ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਤਾੜਿਆ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਤੱਕ ਕਰ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਮਿਲਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਕਮਾਂ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕ-ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ? ਪੀੜਤ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਉਹ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਪਾਸਕ 'ਦੰਗਿਆਂ' ਜਾਂ ਅੰਝੋਤੀ ਦੰਗੇਬਾਜ਼ ਨਾਂਅ ਨਾਇਆ ਗਿਆ। (ਬਾਕਰਗੰਜ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਗਜ਼ਟੀਅਰ ਪੰਨਾ-22)

ਅਸਲ ਵਿਚ, ਮਾਧੜ-ਧਿਰ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਗੁੱਸਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਅੰਗ ਬਣ ਗਿਆ। ਅਨਿਆਂ ਜਾਂ ਦਬਾਅ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਭੜਕ ਉੱਠਦੇ। ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਮੌੜਵੇਂ ਹਮਲੇ ਕਰਦੇ। ਵੱਡੇ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਾਂ, ਨਵਾਜ਼ਬਾਦਿਆਂ ਅਤੇ

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਮਹਿਮੂਦਪੁਰ

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਈਬਾਬਾ ਦਾ ਸੰਸਥਾਗਤ ਕਤਲ

10 ਸਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜੀ.ਐੱਨ. ਸਾਈਬਾਬਾ 12 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਜ਼ਾਮ ਮੈਡੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਹੋਰਾਬਾਦ 'ਚ ਇਲਾਜ ਦੌਰਾਨ ਦਮ ਤੜਕ ਗਏ।

ਉਂਘੇ ਕਾਰਕੁਨ ਸਟੇਨ ਸਵਾਮੀ (84), ਜੋ ਪਾਰਕਿਨਸਨ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਸਨ, ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਇਲਾਜ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਾਈਬਾਬਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹਰ ਵੀ ਕਰੁਰਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਗਪੁਰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਬਣਾਏ ਸਪੈਸ਼ਲ 'ਅੰਡਾ ਸੈੱਲ', ਜੋ ਦਰਅਸਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਸੀਹਾ ਚੌਬਰ ਹੈ, ਵਿਚ ਬੈਠਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ 'ਚ ਰੱਖ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਇਲਾਜ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਹੀ ਕਰੂਰ ਵਤੀਰਾ ਅਸੀਂ ਡੀਮਾ-ਕੋਰੋਗਾਓ ਕੇਸ 'ਚ ਜੇਲ੍ਹਬੰਦ ਹੋਕੇ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ 84 ਸਾਲ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਟੇਨ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਤਲੋਜਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਇਲਾਜ ਕੋਰ-ਕੋਰ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਈ ਵਰਗਾਂ ਰਾਓ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਬਚਾਈ ਜਾ ਸਕੀ।

ਗੁਪ 'ਚ ਤਾਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਗਸਤ 2023 'ਚ ਆਪਣੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ 2 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਬੇਬੈਠੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨਾਂ' ਕਰਕੇ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ ਪਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿਚ ਤਬਾਦਲਾ 'ਖੁਫ਼ਿਆ ਇਨਪੁੱਟ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੇਬੈਠੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਫੇਰੀ ਕਾਰਨ ਇਲਾਜ ਦੌਰਾਨ ਇਲਾਜ ਦੌਰਾ ਪੈਣਾ ਬਣਿਆ, ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਵੈੱਲ ਥੈਰਾਪੀ ਸੰਸਥਾਗਤ ਕਤਲ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਸਾਈਬਾਬਾ ਦਾ ਸਰੀਰ 90 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਪਾਹਜ ਜ਼ਰੂਰ ਸਨ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹਿਮਤ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਬਿੰਬੀਆਂ ਜਾਨਲੋਵਾ ਬੀਮਾਰੀਆਂ' ਜੇਲ੍ਹ ਪੁੱਥੇ ਦੇ ਕਰੂਰ ਜੁਲਮਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਤਹਿਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੁਲ ਹੱਕ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਹਕੂਮਰਾਨ ਤੇ ਸਟੇਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਠਾ ਕੇ ਕੈਦੀਆਂ/ਨਜ਼ਰਬੰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਲੈਂਦੇ ਅਕਸਰ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਨਿਰਮਾਣਤਾ

ਬੜੇ ਗੁਲਾਮ ਅਲੀ ਖਾਂ (1902-1968) ਸੰਗੀਤ-ਕਲਾ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਤੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਫ਼ਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਸੁਣ ਕੇ ਮੌਤ-ਮੁਗਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤ-ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਜਾਨਣ-ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਪੱਧਰ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫੀ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਬੜੇ ਗੁਲਾਮ ਅਲੀ ਖਾਂ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਰਸਮੀ ਗੱਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ? ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਬੜੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ-ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪ੍ਰੇਰਕ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਬੜੇ ਗੁਲਾਮ ਅਲੀ ਖਾਂ (1902-1968) ਸੰਗੀਤ-ਕਲਾ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਤੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਫ਼ਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਸੁਣ ਕੇ ਮੌਤ-ਮੁਗਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤ-ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਜਾਨਣ-ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਪੱਧਰ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫੀ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਬੜੇ ਗੁਲਾਮ ਅਲੀ ਖਾਂ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਰਸਮੀ ਗੱਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ? ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਬੜੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ-ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਈਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਡੱਕਣ ਲਈ ਕਹਾਣੀ ਇਕ ਘੜੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਆਦਿ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਕਸਲੀ ਤਾਣੇਬਾਣੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਭਗਵਾਂ ਹਕੂਮਤ ਵੱਲੋਂ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਆਮ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਈਬਾਬਾ ਤੇ ਹੋਰ ਜਮਹੂਰੀ ਕਾਰਕੁਨ ਭਾਰਤੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਨਕਲਾਬੀ ਬਦਲਾਉ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਮਾਓਵਾਦੀ ਲਹਿਰ ਉੱਪਰ ਕਰੂਰ ਜਬਰ, ਕਮਜ਼ੀਰ ਤੇ ਸਵੈਨਿਰਠੇ ਲਈ ਹੋਰ ਕੌਮੀਅਤ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਦਮਨ, ਕਥਿਤ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਅਤੇ ਸਲਵਾ ਜੁਝਮ ਤੇ ਅਪਹਿੰਨ ਗ੍ਰੀਨ ਹੋਟ ਆਦਿ ਨਾਵਾਂ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਟੇਟ ਵੈੱਲ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਪਟਕ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨਬੰਦੀ ਲਈ ਹਕੂਮਰਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਅਪਹਿੰਨ ਗ੍ਰੀਨ ਹੋਟ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋਕ-ਰਾਇ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਜਮਹੂਰੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ 'ਚੋਂ ਇਕ ਸੀ। 12 ਸਤੰਬਰ 2013 ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਗੜ੍ਹਚਿਰੋਲੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਕ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਘਰ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ। ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਮਈ 2014 'ਚ ਗੜ੍ਹਚਿਰੋਲੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਾਈਬਾਬਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਰਸਤੇ 'ਚੋਂ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਈ ਸਾਲ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ਼ 3 ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰਹੇ।

ਸਾਈਬਾਬਾ ਸਮੇਤ ਛੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਉੱਪਰ ਰਾਜਪ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਯੂ ਏ ਪੀ ਏ ਵਰਗੇ ਕਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਗਾ ਕੇ ਸਟੇਟ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਛੇੜਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 7 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਸੈਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਗੜ੍ਹਚਿਰੋਲੀ ਸੈਨ ਜੱਜ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸ਼ਰੇਆਮ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਸੀ। ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਕਸਲੀ ਹਿੰਸਾ ਕਾਰਨ ਗੜ੍ਹਚਿਰੋਲੀ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ। ਜੱਜ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲੇ 'ਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਦੇਖੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਈਬਾਬਾ 90 ਫ਼ੀਸਦੀ ਅਪਾਹਜ ਹੈ, ਉਹ ਇਮਾਰੀ ਸੜ 'ਤੇ ਤੇਜ਼-ਤਰਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਬਿਕ-ਟੋਕ, ਸਿਰਕੱਢ ਆਗੂ ਹੈ। 827 ਪੰਨਿਆਂ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਵਿਚ ਜੱਜ ਨੇ 11 ਵਾਰ ਸੁਰਜਗੜ੍ਹ ਪੁੱਜੇਕਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਪੁੱਜੇਕਟ ਵਿਚ ਜੱਜ ਦੀ ਇਲਾਜਪੁਸ਼ੀ ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਦਾਲਤੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹਕੂਮਰਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿੱਚੇ ਹਕੂਮਤੀ ਦਹਿਸ਼ਤਵਾਦੀ ਯੁੱਧ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

ਸੈਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੇਬੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਲੇਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 14 ਅਕਤੂਬਰ 2022 ਨੂੰ ਪੁੱਥੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੁਕਵਾਉਣ ਲਈ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਤੁਰੰਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਨੀ ਤੱਤਪਰਤਾ ਦਿਖਾਈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹੀ (ਸ਼ਨੀਵਾਰ, ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਚ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਕੇ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਪਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਹੱਕ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ 'ਮੁਲਕ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ੁਰਮ' ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਬੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਭਗਵਾਂ ਹਕੂਮਤ ਨੇ 'ਕੌਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ' ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਉੱਪਰ ਕੋਕ ਲਗਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਝੋਕ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਕਰੂਰ ਚਿਹਰਾ ਸਾਰੇ ਮੁਖੱਏ ਨਾਲ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਛੇਵੇਂ 'ਦੱਬੀ' ਪਾਠ ਨਰੋਟੇ ਦੀ ਜਾਨ ਜੇਲ੍ਹ ਪੁੱਥੇ ਹੀ ਕਰੂਰਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਲਈ। ਇਹ ਆਦਿਵਾਸੀ ਨੌਜਵਾਨ ਮਾਮੂਲੀ ਖ਼ੁਬਾਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਅਗਸਤ 2022 'ਚ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਮ ਤੜਕ ਗਿਆ। ਐਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ। ਪਰ ਜਾਬਰ ਹਕੂਮਤ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਤਮਾਮ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਆਧਾਰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰੂਰਤਾ ਨਾਲ ਨੁਕਾਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਚ ਧੱਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਮਰ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ। ਦੋਬੇਕੁਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਜੁੜਣ ਦੀ ਵਿਦੁੜ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਾਈਬਾਬਾ ਜੇਲ੍ਹ ਜੁਲਮਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁੱਲੀਓ ਨਾਲ ਅਪਾਹਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਵੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ-ਸਾਥਣ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਚਿਠੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵੇਦਨੀਲਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਦਾ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਿਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਚਾਨਣ ਵੇਠਿਆ, ਦੋਹਾਤ ਉੱਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਮੈਡੀਕਲ ਖੋਜ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸੇ ਲੋੜਵੰਦ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

90 ਫ਼ੀਸਦੀ ਅਪਾਹਜ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਈਬਾਬਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਰੀਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਕੌਰਟ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਮਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਰਸੇਈ ਮਰ ਗਈ। ਅਜਿਹੇ ਅਸਹਿ ਸਦਮੇ ਦੀ ਹਾਲਤ 'ਚ ਵੀ ਸਾਈਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੈਰਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਾਈਬਾਬਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਵਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 'ਅੰਡਾ ਸੈੱਲ' ਵਿਚ ਤਨਹਾਈ ਕੇਂਦ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆ ਰਹੀਆਂ ਪੁੱਛਾਗਿੱਛਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਵਿਗੜ ਗਈ ਸਿਹਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਆਨ 'ਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ 'ਚ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਆਪਕ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਠੀ। ਕੋਨੋਡਾ ਦੀ ਸੰਸਦ 'ਚ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਉੱਠਿਆ। ਯੂ ਐਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਰਗ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੇ ਤੇ

ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ। ਪਰ ਜਾਬਰ ਹਕੂਮਤ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਤਮਾਮ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਆਧਾਰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰੂਰਤਾ ਨਾਲ ਨੁਕਾਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਚ ਧੱਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਮਰ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ। ਦੋਬੇਕੁਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਜੁੜਣ ਦੀ ਵਿਦੁੜ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਾਈਬਾਬਾ ਜੇਲ੍ਹ ਜੁਲਮਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁੱਲੀਓ ਨਾਲ ਅਪਾਹਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਵੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ-ਸਾਥਣ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਚਿਠੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵੇਦਨੀਲਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਦਾ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਿਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਚਾਨਣ ਵੇਠਿਆ, ਦੋਹਾਤ ਉੱਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਮੈਡੀਕਲ ਖੋਜ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸੇ ਲੋੜਵੰਦ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਸਾਈਬਾਬਾ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਸਿਹਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰੂਰ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੀ। ਹਕੂਮਤ ਅਤੇ

ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ। ਪਰ ਜਾਬਰ ਹਕੂਮਤ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਤਮਾਮ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਆਧਾਰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰੂਰਤਾ ਨਾਲ ਨੁਕਾਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਚ ਧੱਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਮਰ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ। ਦੋਬੇਕੁਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਜੁੜਣ ਦੀ ਵਿਦੁੜ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਾਈਬਾਬਾ ਜੇਲ੍ਹ ਜੁਲਮਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁੱਲੀਓ ਨਾਲ ਅਪਾਹਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਵੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ-ਸਾਥਣ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਚਿਠੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵੇਦਨੀਲਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਦਾ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਿਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਚਾਨਣ ਵੇਠਿਆ, ਦੋਹਾਤ ਉੱਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਮੈਡੀਕਲ ਖੋਜ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸੇ ਲੋੜਵੰਦ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਸਾਈਬਾਬਾ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਸਿਹਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰੂਰ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੀ। ਹਕੂਮਤ ਅਤੇ

ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਸਾਈਬਾਬਾ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਸਿਹਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰੂਰ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੀ। ਹਕੂਮਤ ਅਤੇ

ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਸਾਈਬਾਬਾ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਸਿਹਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰੂਰ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੀ। ਹਕੂਮਤ ਅਤੇ

ਬਾਲ ਕੋਨਾ

ਚੰਦਰਮਾ 'ਤੇ ਦਿਨ 'ਚ ਦਿਖਦੇ ਹਨ ਤਾਰੇ, ਪਰ ਇਹ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ

ਅਕਸਰ ਹੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਹਰ ਰਾਤ ਮੱਸਿਆ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਚੰਦਰਮਾ 'ਤੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਤਾਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤਾਰੇ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਚੰਦਰਮਾ 'ਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਰਤਾਰ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਥੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਤਾਰੇ ਜਗਦੇ-ਬੁਝਦੇ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ?

ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਾਰੇ ਆਪਸ ਹੁੰਦੇ ਕੀ ਹਨ? ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਤਾਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੂਰਜ ਹੀ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਸੂਰਜ ਵੀ ਇੱਕ ਤਾਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਿਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ

ਜਿ਼ਾਦਾ ਦੂਰ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰ ਹਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਹੁੰਚਣ ਨੂੰ ਕਈ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਕਦੇ ਸੋਘਣੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵਿਰਲੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। (ਸੋਘਣਾ ਮਤਲਬ ਜਿੱਥੇ ਹਵਾ, ਗੈਸਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਿਰਲੇ ਮਤਲਬ ਜਿੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸੋਘਣਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇ) ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇੱਕ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਦਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਅਪਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਰਲੇ ਤੋਂ ਸੋਘਣੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਭਿਲੇਖ ਵੱਲ ਭਾਵ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੋਘਣੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਵਿਰਲੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਭਿਲੇਖ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਭਾਵ ਰਸਤਾ ਬਦਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕਦੇ ਇਹਦ ਕਦੇ ਉਧਰ ਹੋ ਕੇ ਸਾਡੀ ਅੱਖ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਇਹ ਟੁੱਟ-ਟੁੱਟ ਕੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਤਾਰਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਗੈਸਾਂ ਹਵਾ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੈ।

ਵਾਂਗ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚੰਦਰਮਾ 'ਤੇ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਆਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਅਪਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵ ਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਰਲੇ ਤੋਂ ਸੋਘਣੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸੋਘਣੇ ਤੋਂ ਵਿਰਲੇ ਵੱਲ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੱਧਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅੱਖ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਲਗਾਤਾਰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਤਾਰਾ ਉੱਥੇ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸੂਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਟਕਰਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਪਰਾਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਪੱਧਰ ਉੱਥੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵੱਲ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਮਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਚੰਦਰਮਾ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਚੰਦਰਮਾ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਧਰਤੀ ਚੰਦਰਮਾ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਮਕਦਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤਾਰੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਜਦਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਮਾ ਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਖੜ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਤਾਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਭਾਵ ਚੰਦਰਮਾ 'ਤੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ 'ਤੇ ਤਾਰੇ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

—ਜੀਵ ਜ਼ਾਂਜੀ, ਜਗਰਾਉ ਸਥਾ : +91 80049 10000